

Sven en de keizerspinguïns

‘KIJK MEESTER TWAN, daar gaat er weer eentje’, zegt Sven. Glijdend op hun buik vliegen de pinguïns voorbij, vlak voor de ogen van een aantal leerlingen uit groep 6. Eindelijk was het dan zover, het schoolreisje naar de dierentuin waar de kinderen zich al zo lang op hadden verheugd. ‘Sven, kijk naar die pinguïn.’ Daan wijst naar een pinguïn die overeind probeert te krabbelen op het gladde ijs.

‘Jongens en meiden weten jullie wat voor soort pinguïns dit zijn?’ vraagt meester Twan. Een van de verzorgers begint te vertellen: ‘Dit is de keizerspinguïn en het is de grootste pinguïnsoort ter wereld. Helaas is die sinds enkele jaren ook uitgeroepen tot een bedreigde diersoort.’ ‘Een bedreigde diersoort? Wordt er ook op deze pinguïns gejaagd dan?’ vraagt Sven. ‘Nee deze pinguïn wordt bedreigd door de veranderingen op de aarde. Door het broeikas-effect wordt het warmer op aarde en verdwijnt er ijs dat de pinguïns nodig hebben om op te broeden tijdens het broedseizoen’, vertelt de verzorger. ‘Het broeikaswattē?’ stamelt Sven. ‘Het broeikas-effect, dat is een soort dikke deken over de aarde waardoor de aarde warmer wordt’, legt de verzorger uit. Sven wil er graag meer van weten, maar Daan trekt aan Sven zijn arm want ze moeten alweer naar de bus!

Sven en Daan zitten naast elkaar in de bus en praten over de keizerspinguïns en de reden waardoor ze bedreigd zijn. Hoe zit

dat nu met dat broeikas-effect? ‘Ik heb daar weleens iets van op tv gezien’, zegt Daan. ‘Mensen rijden te veel auto, verbruiken te veel gas in huis en kopen te veel onzuinige apparaten die heel veel stroom nodig hebben en dat versterkt het broeikas-effect.’ ‘Wat stom’, zegt Sven, ‘dus eigenlijk komt het door ons dat deze pinguïns bedreigd worden?’

’s Avonds ligt Sven in bed en denkt na over een oplossing voor de klimaatveranderingen. Zijn nachtlamp is al lang uit want hij wilde meteen stroom besparen. De volgende morgen zit hij aan het ontbijt. KLIK, KLIK, KLIK, zijn moeder staat met een fluitketel over het gasfornuis gebogen. ‘Waarom doet het fornuis het nu niet?’ vraagt zijn moeder. Dan klinkt er boven een enorme gil: ‘AAAAAAH...!’ Het is zijn puberende zus Fleur die naar beneden komt gestormd. ‘Maaaam, het water van de douche is ijskoud!’ ‘Dat kan kloppen’, zegt Sven, ‘ik heb de gaskraan dichtgedraaid, want we moeten denken aan het broeikas-effect. Ook heb ik de stekkers van de koelkast en de diepvries uit het stopcontact gehaald want die apparaten verbruiken heel veel stroom.’ ‘Idioot!’, bliest Fleur en verlaat stampvoetend de ruimte. ‘Ja maar wat denk je dan van de keizerspinguïns die dan niet meer kunnen broeden op het ijs?’ roept Sven haar na. ‘Sven’, zegt zijn moeder, ‘het is goed dat je daar rekening mee wil houden, maar dit is niet de oplossing.

Tijd om naar school te gaan en we hebben het er na school wel over.’

In de klas praten meester Twan en de kinderen over hoe leuk het schoolreisje was gisteren. Maar het enige waar Sven aan denkt is aan het ijs dat iedere minuut, beetje bij beetje minder wordt. De lampen, borden, computers en de verwarming staan de hele dag aan in school. Het wordt hem teveel en hij roept boos door de klas: ‘Denkt er dan helemaal niemand aan het klimaat?’ De meester begrijpt er niets van en vraagt wat er aan de hand is. ‘We moeten geen lampen, computers en elektronische borden meer gebruiken, want dat zorgt allemaal voor opwarming van de aarde en dat is slecht!’ ‘Oh, gaat het over de pinguïns van gisteren’, zegt meester Twan. ‘Luister Sven, het moet inderdaad anders,

maar we kunnen niet van het een op het andere moment stoppen met het gebruik van stroom en gas. Ondertussen is het heel goed om er zuinig mee om te gaan! Je kunt lampen en elektrische apparaten uitzetten als je ze niet gebruikt en niet te lang douchen helpt daar ook bij. Gelukkig zijn er nog meer oplossingen om hier aan te werken.’ Dan springt Daan op: ‘Ja, wij hebben ons huis aangepast en papa zei dat we nu veel minder elektriciteit en gas verbruiken dan dat we eerst deden. Onze ramen zijn dikker gemaakt en ze hebben iets in onze muren gestopt.’ ‘Dat heet isoleren en dat zorgt ervoor dat de warmte beter in het huis blijft waardoor je de verwarming niet zo hoog hoeft te zetten en dat kost minder gas’, vult meester Twan aan. Sara zit aan het voorste tafeltje en steekt haar vinger op. Ze hangt zo ver naar voren dat ze haar

Bert & Jaap: Butlerbot

vinger bijna bij de meester in zijn neus kan steken. 'Sara, zeg het maar.' 'Bij oom Mark maken ze zelfs eigen stroom en die is niet slecht voor het milieu. Er liggen plaatjes op het dak en die maken elektriciteit van zonnestrallen.' 'Heel goed Sara, dat noemen ze duurzame energie. Dat is als je energie uit de natuur haalt, zoals van de zon, van de wind of uit water. Maar ook onze klas kan

maar verbruik wel minder energie', grapt Daan. 'Ja precies, in de ruststand.' Door al deze verhalen is Sven al een stuk gerustgesteld.

Als Sven thuiskomt van school vertelt hij zijn moeder wat hij allemaal geleerd heeft. 'Mam, we hebben met de klas gepraat over duurzame energie en energie besparen.

hieraan meewerken. Die lampen kunnen inderdaad wel uit want er is licht genoeg en aangezien we de computers nu toch niet gebruiken, kunnen we ze wel even op stand-by zetten.' 'Op stampij, wat is dat?' vraagt Daan. 'Dat is als je de computer even op pauze zet, hij staat dan niet uit maar verbruikt wel minder stroom', legt de meester uit. 'Oh een beetje hetzelfde als wanneer ik op de bank lig, ik slaap dan niet

Wij kunnen de keizerspinguïns ook helpen door alleen elektriciteit te gebruiken wanneer we het echt nodig hebben. En als we korter en minder vaak douchen hebben we veel minder warm water nodig en dus ook minder gas.' 'Oh wat goed van je Sven! Zullen we de thermostaat dan nu ook maar meteen lager zetten want we gaan even op bezoek bij oma.'

BERT EN JAAP zijn in de garage aan het sleutelen. Tussen een hele berg schroeven en gereedschap staat de skelter van Bert. Zoals altijd heeft Jaap gereedschap in zijn handen en staat Bert te kijken. Als ze niet aan het sleutelen zijn, herken je de jongens ook uit duizenden. Bert heeft altijd zijn lievelings t-shirt aan, het shirt met de zonnepanelen op zijn rug. En Jaap is altijd herkenbaar aan de oorbel in zijn rechteroor. De jongens zitten in groep 7. Ze zijn burens sinds Bert met zijn ouders naar deze kant van de stad is verhuisd. 'Jouw skelter kan wel een upgrade gebruiken', zei Jaap toen hij Bert voor het eerst met zijn skelter zag. Sinds die tijd sleutelen de jongens samen aan Berts skelter. En ze bouwen apparaten. Ze maakten al een elektrische step, laarzen met rupsbanden en een ijsmachine die je kon besturen met je stem. Al moest je wel heel hard schreeuwen voor de machine ijs ging maken.

De garage waar de jongens altijd sleutelen is van de ouders van Jaap. Hij staat vol met gereedschap. En vol met boeken over techniek. Meestal zijn de jongens bezig met het gereedschap maar soms ook is het helemaal stil in de garage. Dan liggen ze te

lezen over zonnepanelen, schakelaars en meetkastjes.

Maar nu zijn ze dus aan het sleutelen. Jaap kijkt of de remkabels het nog doen na hun

laatste crash. 'Als we er schijfremmen op zetten, remt-ie harder.' Bert heeft altijd nieuwe ideeën maar uiteindelijk moet Jaap ze uitvoeren. Jaap is de handigste van de twee.

'Ik heb het best warm gekregen! Ik lust wel een sapje,' zegt Bert. Daar heeft Jaap ook zin in. 'Als we een beker limo in onze rupselaars zetten, kunnen we hem hier naartoe laten rijden.' Bert schudt zijn hoofd.